

Trămbițarea sfintei Virginia peste monahiile poporului creștin, viețuitoare în mănăstirea Nămăiești

Am venit cu pacea. Pace ție, cetate! Am venit să arunc un foc peste tine, o, și cât aș vrea să se aprindă chiar acum!

Pace peste tine, cetate și loc sfințit! Pace de la Domnul, cetatea mea de la Nămăiești! Duhul meu să se odihnească peste tine, focul dragostei dintâi să se aprindă peste tine, foc și cântec de serbare, cântec de înviere, cetate a poporului meu. Să fie zi de praznic și de serbare și să se scrie această zi și de tine și de mine. Să fie ridicare și trezire, și să fie înviere.

Amin, amin zic vouă, cerul și pământul vor trece, iar cele scrise în carte se vor împlini și se vor desăvârși.

Amin zic vouă, toate vor trece și se vor sfârși, dar Dumnezeu este în veșnicie.

Amin, amin zic vouă, cele dintâi vor trece în curând, și toate se fac noi, și Domnul își va așeza împărăția și va împărăți. Amin.

Pace și bunăvoință pe pământul tău, cetatea mea de aici! Am zis, și iată, am venit la tine. Am venit să suflu peste tine ca să te ridic și să mergi cu mine, să plâng cu tine, și tu să plângi cu mine, să plângem vremea despărțirii, și să fie iubire între tine și mine. Eu sunt duhul cel ceresc care te doresc. Eu sunt, mămică. M-am ridicat să suflu peste poporul meu ca să învieze acest popor și să vină spre mărire. Trec din cetate în cetate și sun cu putere și strig să se audă și să mi se deschidă. Fericit va fi acela care mă va primi cu iubire, că acela va învia și se va scrie în cartea învierii.

Poporule al meu, îmbracă-te întru nestrucăciune, că am venit la tine să te ajut să biruiești, că moartea va fi înghițită de biruință, și moarte nu va mai fi.

Poporule al meu, nu-ți împietri inima, mămică. Nu fi surd la glasul meu, nu te învârtoșa. Uită-te ce a pățit poporul lui Moise, ca să nu cazi și tu în aceeași neascultare. Nu te lăsa să pieri pe cale, măi copilul meu, căci cei de pe vremea lui Moise care s-au răzvrătit, au pierit, și n-au intrat în pământul făgăduinței, că și-a deschis pământul gura și i-a înghițit în pustie. Cărtea mereu poporul acela și nu voia să creadă în Dumnezeu. Cărtea și se răzvrătea și nu se bucura că l-a scos Domnul din robia Egiptului. Nu-i plăcea mana cea cerească, mana care se cobora din cer ca să-i facă cerești și să intre apoi în pământul făgăduinței, și au supărat mereu duhul lui Moise, care-și ridica mereu mâinile pentru ei, ca să oprească mânia Domnului și să nu-i dea pieirii. Așa am făcut eu cu tine, poporule al meu, și nu-L lăsam pe Domnul să te lovească și să cazi în pustiul lumii prin care rătăceai. Așa ai făcut și tu, mămică, de L-ai făcut pe Domnul să-ți facă toate voile tale, cum a făcut cu poporul cel de atunci care n-a mai vrut mană, și a vrut să mănânce bine, a vrut carne și bucate bune. A vrut, și Dumnezeu i-a dat din destul, și când să se veselească și să se bucure, au murit cu toții, măi copilul meu, au murit cu mâncarea în dinți. Și dacă nu cărtea, nu murea poporul acela și nu-și lungeau zilele pribegiei dacă ar fi ascultat să se pregătească și să mănânce mană cerească și să se sfințească și să intre, apoi, în Edenul făgăduit lor de Dumnezeu. Așa a fost atunci, ca să știi și tu ce a fost și să nu faci și tu tot așa, ca să nu pieri și tu la fel, poporule al meu, popor iubit de Dumnezeu. Și cine a mai avut ce ai avut tu, măi creștine? Cine, mămică, cine? Cine a mai avut parte de ce ai avut tu? Nici poporul lui Moise nu a avut așa ceva, copil nepriceput ce ești, că Domnul vorbea cu Moise, iar Moise spunea poporului, dar cu tine n-a fost așa. Cu tine a vorbit Dumnezeu gură către gură și și-a descoperit toate tainele și și-a spus despre vremea aceasta și te-a învățat s-o cunoști și s-o aștepti, poporule

al meu. Și până să plece Moise la cer, a lăsat cuvânt că după el vine Unul Care este mai mare decât el, și de Acela să asculte poporul.

O, copilul meu, unde îți este înțelepciunea pe care trebuie s-o ai? Tu trebuia acum să înveți pe alții această înțelepciune, dar nu să o iau acum cu tine de la început, că după Moise a venit Domnul Iisus Hristos și S-a îmbrăcat în trup, pentru ca să-ți arate ție cum să trăiești cu trupul. A venit atunci o dată, și când a plecat înapoi la Tatăl Său, așa a spus Domnul Iisus Hristos: «Mă duc la Tatăl ca să pot veni înapoi la voi. Mă duc, și vă voi trimite pe Duhul Sfânt, Care vă va vesti vouă toate, căci de la Mine va lua și vă va vesti».

Iată, poporule al meu, Duhul Cel Sfânt de la Dumnezeu a venit pe pământ și S-a sălășluit întru mine ca să te învețe pe tine, mămică, și să-ți descopere taine despre care nu s-a mai auzit vreodată în poporul lui Israel. Iată, poporule al meu, încă o dată a venit Domnul pe pământ, a venit și a vorbit cu tine atâta vreme. Când a mâncat Domnul Paștele cu ucenicii Săi, așa le-a spus: «Cu dor am dorit să mănânc Paștele cu voi. Luați și mâncați din Trupul Meu, și beți cu toții din Sângele Meu, că de acum încolo nu voi mai bea din rodul acesta până în ziua când îl voi bea cu voi nou în împărăția Tatălui Meu». Poporule al meu, tu vei fi primul care vei mânca cu Domnul din Paștele cel nou. Mai e un salt, mămică, un pic de viață curată și sfântă, un pic de curățire, așa cum se curăța poporul lui Israel din vremea lui Moise atunci când Domnul îi vestea lui Moise că Se coboară în nor să vorbească. Un pic de curățire, mămică, până la ziua mesei celei mari, până la sărbătoarea Paștelui cel nou. Un pic de iubire, dar picul acesta de iubire să fie iubire, mămică.

Iată, îți spun ce fel de iubire ți se cere acum. Ți se cere iubire curată, iubire cerească, iubire întreagă. Să nu te iubești pe tine mai mult decât pe Dumnezeu și mai mult decât pe fratele tău, și numai apoi să te iubești și pe tine. Și îți mai trebuie ceva de mare preț, ceva fără de care nu poți fi ceresc și nu poți intra cu cerul. Îți mai trebuie, măi creștine, să te lepezi cu totul de a mai judeca. Nu e dreptul tău acesta, mămică. N-ai dreptul să-L judeci pe Dumnezeu, n-ai dreptul să-l judeci pe fratele tău. Nu se poate, copilul meu, să scapi de judecata lui Dumnezeu dacă faci așa ceva. Nu se poate, măcar de acum, mămică, nu se mai poate să învinuiești, nu se mai poate să ascuți cu urechea ta clevetire și învinuire și vorbire de rău, nu se poate să faci părtășie cu aceste păcate, că dacă mai faci părtășie cu acestea, să știi, creștine, că și pentru tine se scrie la fel ca și pentru cel ce face așa ceva în auzul urechii tale. Și îți mai trebuie, mămică, încă ceva. Îți mai trebuie să nu urăști pe nimeni, copilul meu. Să nu cumva să crezi că vei mai avea vreo trecere în cer sau pe pământ dacă te mai folosești de această armă ucigătoare de viață. Fii atent, creștine, că cine face așa ceva, este mort de tot, și este căzut în cea mai întunecoasă prăpastie, așa cum este scris în cartea lui Dumnezeu că acela care urăște pe fratele său este în întuneric.

Iată, mămică, unde m-am băgat eu după tine. M-am băgat în prăpăstii întunecate, m-am băgat în spini și în ciulini după tine, m-am băgat în apă și în foc după tine, m-am băgat în iad după tine, că în iad ești, mămică, fiindcă ceea ce folosești te ține în iad, că dacă ar fi în tine raiul lui Dumnezeu, n-ar fi mai frumos și mai viu nimeni decât tine, n-ar fi o lumină și o fericire mai mare decât aceea care ar fi în tine, și totul din jurul tău s-ar hrăni din această bunătate, din acest rai de bunătați, și ar putea fi altcineva mai fericit ca tine?

Creștinul meu iubit, unde-i raiul pe care trebuia acum să-l găsec eu în tine? Unde-i locul cel ceresc în care trebuie să intre Domnul acum cu împărăția Sa? Unde-i biserica cea sfântă în care trebuie să Se odihnească Domnul Iisus Hristos acum când Se va întoarce iar? Unde, că tu ești biserica aceea. Domnul așa știe, la Domnul așa ești trecut, copilule al meu, poporule al meu. Unde, mămică, se vede în tine viața cea îngerească pe care trebuie s-o vadă tot trupul de pe pământ, ca să intre tot trupul întru această stare? Ce faci, mămică, ce faci? Iată, va trebui să dai acum răspunsul acesta. Cum te vei îmbrăca acum în haina cea albă și curată pe care ți-a

pregătit-o ție Dumnezeu? Cum îți vei așeza cununa cea de lauri pe care n-a primit-o nici o seminție de până acum?

Iată, duhul meu sună din trâmbiță, sună cu putere. Sculați-vă din somnul morții, copiii mei! Ridicați-vă din amorțire! Treziți-vă întru iubire și sfințiți-vă, că iată, suflu peste voi acum, să prindeți viață și înviere, suflu ca să învieze poporul meu. Amin. Ferice ție, popor al lui Israel care te ridici! Ridică-te și fugi de robie! Nu mai fi rob păcatului, măi Israele, că tu ești poporul cel ales din vremea aceasta. Nu te mai uni cu lumea, că lumea nu este cu Dumnezeu, iar tu ești poporul Domnului, și lumea e moarte pentru tine, mămică; e moarte și pieire.

Iată că lipsește de la numărătoarea de aici. Cine lipsește de aici? O, iată de ce-ți spun să nu te mai unești cu lumea, că în lume este moarte, și moartea e flămândă după tine, e flămândă ca lupul nemâncat de un veac, și te sfâșie de nu mai rămâne nimic din tine.

Iată lipsă la numărătoarea cea de aici. Mă duc pe urma celor ce lipsesc de aici. Mă duc, că iată, i-am găsit că sunt scriși aici. Ce s-a întâmplat cu aceste oițe, mămică? Ia să vedem acum ce s-a întâmplat?... O, iată ce s-a întâmplat! Iată ce s-a întâmplat! Acestea au picat pradă necredinței și neascultării care s-a făcut aici. Aici s-a făcut neascultare, aici nu s-a ascultat. O, iată cuvintele de mărturie din cartea acestei lucrări dumnezeiești. Să se scoată din cartea aceasta cuvintele de mărturie pentru aici. Domnul a strigat, și s-a scris acest cuvânt. Iată ce s-a scris: s-a scris că dacă se va săvârși neascultare aici, va ridica Domnul pacea din această mănăstire. S-a săvârșit neascultarea aceea, iar Domnul a luat pacea de aici, după cuvântul Său, căci cuvântul Său nu a fost crezut aici, și s-a săvârșit neascultare aici, că dacă se credea aici în cuvântul Domnului, nu se săvârșea neascultare, și dacă nu se săvârșea, nu se ridica pacea din mănăstirea Nămiești. Și dacă Domnul a ridicat pacea Sa din acest loc, după cuvântul Său, s-a făcut spărtură în zidul de aici, și prin spărtură a intrat duhul cel rău și a jefuit puterea cea de aici și a umplut cetatea de trupuri și le-a aruncat la pământ, și a biruit duhul cel rău, a biruit, și au murit oile. Pe unele le-a tras afară, iar pe altele le-a lăsat jos, la pământ. Iată ce a făcut duhul rău aici! Iată că s-a împlinit cuvântul acela care a fost pentru oița care a ieșit de aici, despre care s-a scris că moartă va ieși de aici și nu vie, că dacă ar fi fost vie, n-ar fi ieșit afară de aici.

Iată și alt cuvânt de mărturie care este scris pentru aici, că le spusese Domnul la aceste oițe să nu iasă pe drum, că le fură lupul cel flămând. Iată neascultare, că n-au ascultat să nu iasă. Au ieșit afară, și afară a fost lumea, și lumea le-a înghițit, și iată, nu le-am găsit aici. O, dacă aici nu s-ar fi călcat peste cuvântul lui Dumnezeu, n-ar mai fi stat moartea la pândă ca să intre aici, nu s-ar mai fi ridicat pacea de aici.

Mă duc pe urma celor ce lipsesc de aici. Mă duc, că iată, i-am găsit scriși aici. Aceasta este o durere fără de mângâiere, o durere fără de pace. Aceasta este lacrimă pe lumina ochiului ceresc. Mă duc pe urma celor ce lipsesc de aici, dar nu mă duc după acestea până nu voi termina aici.

Vai vouă dacă veți disprețui încă o dată cuvintele cu care vine Domnul aici! Vai vouă dacă veți huli pe urma trimișilor mei, căci cine îi primește pe ei, pe mine mă primește și nu pe ei. Vai de cetatea aceea care cârtește și disprețuiește, care hulește în urma trimișilor mei! Vai celui ce hulește împotriva trimișilor mei, căci cine nu-i primește pe ei, și cine îi hulește pe ei, acela pe mine nu mă primește, acela pe mine mă hulește. Vai celui ce va rămâne așa cum l-am găsit, că iată, trec din cetate în cetate și am în mână pecetea Dumnezeului Cel viu. Fericit va fi acela care primește și crede trimișilor mei, că pe mine mă primește acela și nu pe ei. Aceștia sunt trimișii mei. Eu sunt și nu ei. Eu și cuvintele mele.

Amin, amin, zic vouă, cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor mai trece. Trec cu cuvintele mele din cetate în cetate, și aceste cuvinte sunt cuvintele de mărturie care vor mărturisii pentru tine, poporul al meu. Nu cumva să le calci în picioare încă o dată, că ai văzut ce s-a întâmplat cu poporul lui Israel, care l-a avut pe Moise. Ai văzut, mămică, ce s-a întâmplat

și cu tine dacă ai disprețuit și dacă n-ai crezut și dacă ai călcat cu picioarele peste cuvintele care, iată, sunt cuvinte de mărturie, care mărturisesc astăzi împotriva ta, că se va deschide cartea acestei lucrări dumnezeiești și în ea se va găsi mărturie despre tine, și să vedem atunci dacă vei avea unde să te bagi, că n-ai să ai cum să scapi de sub ochiul lui Dumnezeu.

Iată, nu mă duc pe urma celor ce lipsesc de aici până nu voi termina aici. Îmi întind duhul meu deasupra ta, așa cum s-a așezat duhul lui Moise peste căpeteniile lui Israel, peste bătrânii lui Israel. Îmi întind duhul peste tine ca să vorbesc cu tine, cetate sfântă și loc sfânt. Adu-ți aminte de cuvântul înțelepciunii care zice că omul sfințește locul și că nu este mai de preț templul decât aurul din templu.

Este scris în cartea cerească, este scris că aici are Domnul o mână de fecioare înțelepte. O, ce fel de fecioare are Domnul aici? Și dacă are fecioare aici, cum sunt aceste fecioare? Sunt ca fecioarele înțelepte, care stau cu lumina aprinsă și cu veghe în așteptarea Mirelui lor?

Stă de vorbă cu voi mama Gigi. Ia spuneți-mi, mămică, puteți merge cu mine ca să vă arate mămica la monahia cea lumească și să spună că vegheați? Am venit la voi cu brațul plin de hăinuțe albe, că așa a spus Dumnezeu, că vă va da hăinuță albă și strălucită în schimbul celei pe care o purtați acum, dar aceasta de acum este hăinuța smereniei, mămică, pentru ca să câștigați cu ea hăinuța cea albă a biruinței. În curând sosește ziua biruinței, ziua de serbare a Paștelui cel mare. Am venit, mămică, să vă îmbrac în hăinuță albă, în hăinuța de mireasă, hăinuța nevinovăției. Vine vremea să cântați laolaltă cu îngerii, măi iubitele mele, miresele mele, că ale mele sunteți, mămică; eu vă îmbrac în haina de mireasă. Nu fiți, iubitele mele, nu fiți ca miresele lumești, și fiți ca miresele cerești. Pregătiți-vă și primeniți-vă bine. Fiți cu inima plină de iubire, că această iubire este lumina cea din candela cu untdelemn, pe care se cere s-o aveți când veți ieși în întâmpinarea zilei celei mari.

Iubitele mele, n-a mințit Domnul, măi mămică, și iată, vine la voi, vine să vă gătească și să Se arate peste tot cu voi. Fiți cu inima plină de lăcomie după această slavă de care nu se va bucura oricine. Această lăcomie să fie a voastră, că nimeni nu va avea bogăția și slava care se va coborî peste voi. Ce vă mai trebuie, iubitele mele? Nu mai căutați după cele ce vor arde în curând. Feriți-vă de lăcomia care vă aduce vouă osândă. Fugiți din calea ei. Fugiți de aurul și argintul acestui veac, că vine în curând ziua aceea când vei voi să scapi de el ca să te scapi pe tine, și atunci nu o să mai ai timp să faci așa ceva, că va veni ca fulgerul această zi. Vai de tine, poporule al meu, dacă te va găsi această zi pe afară! Rugați-vă să nu fie fuga voastră chiar în ziua aceea. Fugiți din timp, copiii mei, scăpați-vă viața! Scăpați-v-o și pe aceasta, dar scăpați-v-o pe cea care nu se va mai sfârși în veșnicie. Lăsați-vă înghițiți de viață, fugiți din brațele morții. O, nu mai știu cât de frumos să mă mai rog de voi. Fugi din lume, creștine, ca să nu se surpe lumea peste tine. Fugi și scapă-ți viața ta. Ajutați-vă unul pe altul și ieșiți din lume, că lumea va mugi ca marea cea înfuriată și va da să se verse peste voi. Fugiți la munți și nu vă mai coborâți de acolo până nu se va liniști vuietul de pe pământ. Cine va putea opri mânia Domnului? că Dumnezeu, cu mânie Se va scula, și cu grabă Se va scula, ca să curețe toată fărădelegea de pe pământ, și să fie apoi pământul nou și curat. Și va prinde în această cursă tot trupul care s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, și îl va acoperi așa cum a acoperit pe cei care urmăreau pe poporul care a ieșit cu Moise din Egipt, și tu vei fi atunci scăpat și așezat în locul cel ce ți l-a pregătit Dumnezeu.

Acesta este pământul făgăduinței, poporule al meu. România voastră este pământul făgăduinței. Aici a venit Dumnezeu cu această lucrare. Aici S-a întors Dumnezeu, și iată, încă o dată a venit Domnul pe pământ, a venit să pregătească acest pământ, a venit să lase pe el această învățătură care va fi scoasă de la adăpost și se va așeza pe masă ca să fie cunoscută de toată făptura de sub cer.

A venit Domnul la tine, poporule al meu, popor al lui Israel, popor de la sfârșit. A venit să facă din tine cer nou și pământ nou, dar tu, mămică, nu te-ai lăsat lucrat. Lasă-te lucrat, Israele.

Lasă-te într-o clipă lucrat, că a venit Domnul pe pământul acesta pe care stai tu, ca să pregătească acest pământ, ca să pregătească acest popor, ca să pregătească locul acesta, ca acolo unde veți fi voi, să fie și El. Iată taină pecetluită și despecetluită. Iată locul pe care l-a pregătit Dumnezeu, ca acolo unde va fi El, să fiți și voi. Iată Ierusalimul care s-a coborât din cer. S-a coborât cerul pe pământ, poporul al meu, s-a coborât să pregătească acest pământ, și tu n-ai vrut să înțelegi, și tu n-ai vrut să crezi, o, neam necredincios ce ești, o, popor fără pricepere, poporul al meu! Al meu ești, mămică, eu te dau în primire, eu te voi așeza pe pământul acesta nou, că va fi nou, va fi de două ori nou, căci Domnul este peste acest pământ și lucrează ca să-Și anunțe împărăția.

Poporul al meu, mă doare de tine, mă doare, că ești atât de lipsit de cunoștință, atât de necredincios, mămică. Am venit să-ți spun acum: ridică-te ca să înțelegi ce este cu tine, poporul al meu, căci în curând tu vei fi o minune nouă și vei intra în starea cea de fericire și nu vei mai muri niciodată. O, de ce ți-a fost așa de greu să pricepi tainele lui Dumnezeu? Nimic n-a rămas ca să nu-ți spună ție Domnul. Iată, acum va trebui să înviezi numai de câțiva și să intri întru înțelepciune, că Se va îndrepta Dumnezeu apoi cu tine către neamuri, ca să sufle peste această lume și să învieze. Iată zilele învierii despre care s-a scris că vor veni, căci morții aceștia vor auzi în curând glasul acestor cuvinte, și vor învia acești morți și vor serba zilele de înviere ale acestui veac. Vai ție, mămică, vai dacă nu vei învia acum! Măine este târziu. Iată, suflu peste tine, suflu duh de înviere peste tine. Aceasta este ziua ta, cetatea mea de aici. E zi de înviere, poporul al meu. Să se scrie această zi și de tine și de mine. Amin.

Iată, acum trec mai departe pentru a-mi sfârși misiunea peste tot poporul meu. Trec să duc vestea cea bună, trec să așez înviere peste tot. Ferice ție, cetate sfântă, dacă vei fi sfântă. Fericțiți veți fi voi, fii și fiice ale acestei cetăți, dacă îngerii care vor trece peste pământ nu vă vor atinge pe voi. Iată, stau cu pecetea Dumnezeului Cel viu, și fericit este acela care primește semnul acesta ca să fie fiu al învierii. Amin.

Acum, trec mai departe. Trezește-te, poporul al meu, și ia aminte aceste proorocii din care te-a hrănit cerul pe tine. Nu mai zăbovi, nu mai amâna, că ziua ta e astăzi, cetatea mea de aici. E ziua ta de sărbătoare, e cea mai mare zi din viața ta, dar să crezi cuvântul acesta, ca să nu iei parte cu partea celor necredincioși.

Și acum, pace peste tine! Pacea mea, mămică! Duhul păcii mele să vă umple de pace. Duhul Sfânt să Se odihnească peste voi. Amin.

Pace vouă de la Dumnezeu! Pace și credință și înțelepciune! Pace și umilință și ridicare! Pace și înviere! Pace ție, Israele! Amin, amin, amin.

02/15-11-1990